

Z MORAVY DO STŘEDU AFRIKY

Každý z nás je povolán ke službě. Z někoho se stane dobrý doktor, z někoho učitel a z jiného zase kněz. A někdo se stane knězem... diplomatem. Otce Františka Staňka, diplomata Svatého stolce, jsme se zeptali na jeho životní cestu.

Milý otče Františku, vyrůstal jste ve věřící rodině, nebo jste poznal víru později?

Vyrůstal jsem ve věřící rodině. Celá rodina jsme chodili pravidelně v neděli do kostela, se sestrou jsme navštěvovali hodiny náboženství na prvním stupni ZŠ. Sestra pak studovala na Biskupském gymnáziu v Ostravě a já jsem začal tehdy jako docela malý kluk hrát na varhany u salesiánů. A tam se mě pak ujal P. Josef Klínek, se kterým jsme se zabývali otázkami víry, což určité vedlo k prohloubení mých věroučných znalostí. Ale co se týká osobní víry, ta se velmi upevnila právě v Don Boscu (jak nazýváme kostel sv. Josefa Dělníka v Ostravě), a to především díky adoraci.

Kdy jste si poprvé uvědomil, že chcete být knězem?

To úplně nevím. Myslím, že poznání životního povolání je jako skládání mozaiky. Prostě postupem času nalazíte různé kamínky, které do té mozaiky sedí. A pokud pochopíte, že nesedí, tak je vyhodíte. Skládáte-li správně, tak se na té mozaice objeví první obrysy vašeho povolání. Není to ale ještě dokonalé. Myslím, že povolání roste celý život. Bůh nám dal jakousi jasnou šablonu, ale tu vyplň s jeho pomocí tvoříme my. No a na konci života, jak doufám, se budu moci podívat na krásnou mozaiku svého povolání a snad uslyším „Pojd' za mnou“.

Jak se kluk z Moravy stane vatikánským diplomatem?

Zajímavá otázka, ale neznám odpověď. Doufám, že mi to Pán jednou vysvětlí...

Musel jste projít nějakým speciálním školením?

Každý (až na pár výjimek), kdo vstoupí do diplomatických služeb Svatého stolce, stráví část svého života v Papežské církevní akademii v Římě. Tam se studuje například papežská diplomacie, dějiny diplomacie, mezinárodní právo či diplomatický styl, ale měli jsme také kurzy týkající se migrace, sexuálních skandálů v církvi nebo ekonomiky. A k tomu musí sepsat doktorát z teologie či z kanonického práva a studovat alespoň v hrubých rysech jazyky.

Máte jako diplomat lepší přístup k papeži?

Lepší přístup k papeži mám. Každý rok, když přijíždíme do Říma, se jako sekretáři

setkáváme s představenými (kardinál Státní sekretář a všichni představitelé tří sekcí). Zpravidla pak chodíme na středeční generální audienci, po níž také můžeme pozdravit papeže. Nejedná se tedy o osobní audienci, ale osobní kontakt ano.

Kněz má být pastýřem Božího lidu. Není vám líto, že nesloužíte někde ve farnosti?

Samozřejmě, že jsem si myslel, že se jednou stanu farářem. Ale dotáhl jsem to jen na kaplana. Mnozí bohužel redukují Boží lid na farnost. Ale to tak úplně není. Třeba tady na nunciatuře v Bangui máme veřejné mše svaté a v neděli přijde něco mezi osmdesáti a sto věřícími. Myslím, že takovou návštěvnost nemají ani mnohé farnosti. Máme tu i ministranty a zpěváky, kteří obohacují v neděli slavení. Nejedná se o systematickou pastorační práci jako v běžné farnosti, protože mnozí z našich věřících jsou zde na přechodnou dobu. Služba Božímu lidu má mnoho podob.

A jací jsou afričtí ministranti?

Setkávám se s nimi každou neděli zde na nunciatuře. V sobotu odpoledne se tu schází něco mezi desíti a patnácti chlapci, hovoří o liturgii a snaží se vše dobře nacvičit na neděli. Při mši svaté pak ministruje osm ministrantů. Jsou mezi nimi i děvčata. Ale dívka ministruje jen občas a nosí kříž. Po mši svaté si pak s nunciem trochu povídáme s věřícími, kteří se účastnili mše svaté, a pak ještě většinou zbude trochu času na fotbal s ministranty.

Jsou to úplně normální kluci, snaží se a hodní. Musí se ale dobře organizovat

a často kontrolovat. Zodpovědní moc nejsou, neuklidí po sobě a jsou dost roztěkaní. Na nunciatuře se je snažíme vést, tak doufejme, že výsledky se dostaví!

Co by mohl udělat čtenář Tarsicia, kdyby chtěl pomoci obyvatelům SAR?

Modlit se!

Pokud je to možné, tak obětovat část života a stát misionářem neboli dát k dispozici své dovednosti a snažit se je zde předat. Existuje poměrně dost organizací, které tuto službu zprostředkovávají ve všech možných oblastech: zdravotnictví, zemědělství, ale i politika či armáda. Možností je

Nebojíte se jedovatých hadů a pavouků? Už jste se s něčím takovým setkal?

Nesetkal, a asi právě proto se nebojím.

Pokud by někdo z našich čtenářů

docela hodně. Většinou se jedná o službu na rok a někteří si ji prodlužují na dva. Kdoví, třeba se v budoucnu někdo z ministrantů rozhodne se sem vydat!

A samozřejmě se dá také přispět materiálně. Úplně ale nejsem přesvědčený, že peníze jsou to nejdůležitější, co místní lidé potřebují...

Jaký máte nejsilnější zážitek ve službě diplomata?

Zážitků mám docela dost a není zde místo na to, abych se rozpovídal. Obecně bych ale řekl, že velmi silný zážitek bylo první seznamování se s mentalitou a realitou SAR, jež se nesmírně odlišují od toho, na co jsme zvyklí. Mnohé věci vám prostě nedochází, nechápete, proč lidé jednají tak či onak, musíte se hodně obrnit trpělivostí.

chtěl být také diplomatem, co by měl udělat?

Nevím. Já jsem proto neudělal nic konkrétního. Prostě si mě tak Pán vede.

Jste jako diplomat Svatého stolce šťastný?

Nedávno jsem se na toto téma bavil s jednou místní fokolářkou, která pronesla, že je šťastná, protože je spokojená. Já jsem jí na to ovšem řekl, že jsem šťastný, neboť věřím, že mě sem Pán poslal, že naplní své povolání a že mohu své síly a energii vložit do služby v SAR. Nejsem ovšem sto procentně spokojený, poněvadž vidím, že i přes mnoho dobrých věcí se občas nedaří jít správným směrem, že se člověk potká se zbytečnými překážkami a že spolupráce mezi lidmi je někdy komplikovaná.

Děkujeme za rozhovor Zbyněk Pavienský

František STANĚK
Vysvěcen:
30. června 2012.
Sekretář Nunciatury
ve Středoafrické
republice.
Oblíbených knih
je asi víc.
Oblíbený citát:
Pán to tak chtěl.

Jako vždycky, otče!

ŠTĚPÁN POSPÍŠIL

9:05 – Přicházím na nedělní mši se zpožděním pěti minut. Pohádali jsme se s bráchou a následná drsná bitva pěkně zdržela náš odchod na mši. On sedl na kolo a stihl ještě ministrovat. Já se nechtěl honit, tak si hezky odpočinu v klídku v lavici a budu sledovat, jak to chlapci u oltáře budou beze mě vorat.

9:10 – V řadě přede mnou je sedm lidí. Ještě že kaplan zpovídá rychle, takhle to snad do konce mše stihnou. Sleduju, jak se brácha u oltáře zapomněl a nevystartoval se svičkou k evangeliu. To je celý on, loser! Co budu vyprávět ve zpovědnici? Směju se – nejlepší by bylo říct: „Jako vždycky, otče!“ Aspoň bych nezdržoval ostatní jako ty brzdy přede mnou.

9:11 – „Kdo z vás je bez hříchu, hod' první kamenem,“ zaslechnu od ambonu. Skoro si připadám, že bych mohl i hodit, vždyť nic strašného nedělám. Občas se možná porvu s bráchou, ale za to nemůžu, ta jeho drzost překračuje všechny meze.

9:12 – V kázání farář zase řeší válku, ale tak nějak jinak: „To, co Rusko rozpoutalo na Ukrajině, je nezpochybnitelné zlo, zlo, jaké jsme tu mnoho let nezažili,“ mluví mi z duše. „Ale pokud se já cítím lepší, spravedlivější než ten, kdo rozpoutal tohle peklo, možná bych se měl pečlivěji podívat do svého svědomí.“ Tak tohle jsem nečekal. To jako já mám být stejně špatný jako válečný agresor?

9:15 – V řadě přede mnou ubyl jeden člověk. Přemýšlím o slovech, která ke mně doléhají z presbytáře. Možná si připadám lepší než druzí. Ale copak za to můžu, že kolem mě jsou takoví týpci? Třeba brácha – to on mě vždycky vyprovokuje!

9:20 – Pan farář to nevzdává: „Už od prvních stránek Bible jsme se naučili používat k označení hříšníka druhou a třetí osobu. Adam říká: »Bože, to ONA, žena, kterou jsi mi TY dal!« Dokud se k označení hříšníka nenaučíme používat osobu první – JÁ, nenajdeme pokoj, který může uhasit všechny války.“

9:30 – Už jsou přede mnou jen tři lidi. Sebestijota mě opustila. Musím přiznat, připadám si lepší než ostatní a rád druhé kamenuju. Jsem mistrem světa v omlouvání sebe a pomlouvání druhých.

9:45 – Jsem ve zpovědnici. Nebude to jako vždycky, Otče. Před očima mám všechny ty své nespravedlnosti, lživé propagandistické kecy, které šířím o druhých, kruté bitvy s bráchou, vyprovokované války s rodiči – všechno to zlo, které nechci už svádet na ostatní, protože to všechno jsem, můj Bože, spáchal JÁ.

Foto:sharrafmaksumov - Adobe stock; Osobní archiv autora

Foto:zdravinjo - Adobe stock